

Andy van Ommeren is

Elk weekend, als het weer het een beetje toelaat, kunt u mij vinden in de uitgestrekte Veluwe bossen. Van jongsaf aan ben ik gek van wild. Ik struinde de bossen en heide van de Veluwe af, op zoek naar groot en klein wild. In het begin beperkte mijn activiteiten zich tot wachten en observeren. Totdat ik een achttal jaar geleden besloot om het geziene voor eeuwig vast te leggen. In het begin met behulp van zeer bescheiden apparatuur, later werd mijn fotografische uitrusting steeds professioneler. Inmiddels beschik ik over een arsenaal telescopen met brandpunten tot 650 mm.

“wild van wild”

Meestal zit ik op dezelfde plek in een voor het publiek afgesloten stuk bos, waar ik een speciale vergunning voor heb. Daardoor ken ik alle hertenroedels, reeënsprongen en wilde varkens op mijn duimpje. Ook de dieren herkennen mij inmiddels en zijn niet meer bang. Dat is te zien aan mijn foto's. Doordat ik me helemaal heb ingeleefd in het gedrag van de dieren, lijkt het alsof ik volledig ben opgenomen in de groep. Mijn opnames tonen mijn geliefde dieren in hun natuurlijke biotoop, in hun spontaniteit en hun adembenemende schoonheid.

Ik fotografeer bij voorkeur voor dag en dauw, tussen vijf uur en acht uur 's morgens. Dan is het licht op zijn mooist. Het is telkens weer een uitdaging om het wild zo dicht mogelijk voor je lens te krijgen, op het juiste moment af te drukken en de perfecte foto te maken. Die spanning van 'wat ga ik vandaag nu weer meemaken', 'wat kom ik op mijn pad tegen', dat maakt het zo boeiend. Elk moment, elk weekend is anders. Door mijn jarenlange ervaring kom ik steeds meer te weten over het gedrag van de beesten. Dat leer je vanzelf door ze goed te observeren en vooral je in te leven in hun situatie. Voor de meeste ben ik een bekende verschijning. Ik zorg ervoor dat ik elk weekend

dezelfde outfit aan heb om de beesten niet te verstoren. Ik maak me in feite ondergeschikt aan de dieren, loop niet door het bos te rennen als een wilde paparazzi. Dan kun je beter uit het bos wegblijven. Sommige dieren staan me als ze me zien, aan te kijken met een blik van, 'ooh daar heb je hem weer', en vervolgens gaan ze vrolijk door met, waar ze mee bezig zijn.

Het is de ideale situatie om de dieren op de gevoelige plaat vast te leggen. Na al die jaren weet je alles van ze af, je weet precies welke routes ze volgen. In feite hoef je alleen maar het moment af te wachten dat ze voor je komen staan. Daarbij zorg ik er altijd voor dat ik het zonlicht in de rug heb. Dat geeft de mooiste resultaten. Elk seizoen heeft zo zijn charmes, maar het voorjaar heeft toch wel mijn voorkeur. Pasgeboren kalfjes zijn zó leuk om naar te kijken. Ze zijn heel spontaan, hebben nog geen notie van gevaar en moeten eigenlijk nog leren vluchten. Dat levert vaak prachtige beelden op. Ik zal nooit het moment vergeten dat ik, verscholen achter een vliegden, op een gegeven moment omringd werd door een stuk of vijftien herten, die mij niet in de gaten hadden. Ze gingen op een afstand van zo'n 15 meter om me heen in de heide liggen; ik durfde nauwelijks adem te halen, wilde hun samenzijn niet

verstoren. Na een uurtje of drie besloten ze te verkassen. Een andere keer zat ik weggekropen achter een dikke eik, stonden er plotseling twintig moeflons om me heen te grazen. Dan kun je eigenlijk niks meer doen dan alleen maar afwachten. Dat zijn onvergetelijke dingen. En als je in zo'n situatie ook nog een aantal verschrikkelijk mooie plaatjes weet te schieten, voel ik me de koning te rijk.

Wildfotografie brengt balans in mijn leven, ik ben mede-eigenaar van een groot bedrijf met een grote, veeleisende klantenkring. Die weekenden in het bos zijn voor mij het ultieme middel om om te schakelen. De stilte van het bos werkt als een soort van meditatie. Het is mijn grootste passie. Ik kan er intens van genieten. Maandagmorgen zijn de batterijen helemaal opgeladen. Dan ga ik er weer stevig tegenaan.

Andy van Ommeren

U kunt uiteraard mijn foto's bekijken op www.andyvanommeren.nl